

Chào mừng bạn!

BẢO TỒN VÀ DIỄN DỊCH

Tượng Đài Quốc Gia Stanwix cho biết một phần quan trọng của một câu chuyện phức tạp trong lịch sử nước Mỹ. Có nhiều nhóm và đơn vị, cả tư nhân lẫn công, tại tiểu bang New York và trên khắp các bang miền đông Hoa Kỳ, hợp tác với công viên để tuyên truyền về những khía cạnh di sản chung của chúng ta và bảo tồn các địa danh lịch sử liên quan. Để hiểu hơn về Pháo Đài Stanwix và lịch sử nước Mỹ thuộc địa, hãy đến thăm các địa điểm hợp tác, từ các hiệp hội lịch sử địa phương đến các công viên quốc gia. Khách tham quan có thể biết thêm thông tin cụ thể về các đối tác của công viên từ nhân viên của công viên.

Trung Tâm Quản Lý và Giáo Dục Sưu Tập Marinus Willett (Marinus Willett Collections Management and Education Center) mở cửa vào năm 2005, là kết quả hợp tác giữa Sở Công Viên Quốc Gia, City of Rome, Hạt Oneida, Tiểu Bang New York, và Oneida Indian Nation. Trung Tâm cung cấp buổi giới thiệu và triển lãm cho khách tham quan, cũng như cung cấp không gian lưu trữ hiện đại gồm trên 400.000 đồ tạo tác trong các bộ sưu tập bảo tàng của công viên.

Tượng Đài Quốc Gia Stanwix là một trong gần 400 công viên trong Hệ Thống Công Viên Quốc Gia. Sở Công Viên Quốc Gia quan tâm đến những địa danh đặc biệt này được người Mỹ bảo vệ để tất cả mọi người có thể thưởng thức di sản của chúng ta. Nhiệm vụ của Sở Công Viên Quốc Gia là bảo tồn và bảo vệ các nguồn tài nguyên thiên nhiên và văn hóa để mang lại niềm vui, cảm hứng và giá trị giáo dục cho thế hệ hiện tại và các thế hệ tương lai. Hãy truy cập www.nps.gov để tìm hiểu thêm về các công viên và các chương trình của Sở Công Viên Quốc Gia trong các cộng đồng của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

ONEIDA CARRYING PLACE, SÁU DẠM THAY ĐỔI LỊCH SỬ BẮC MỸ

Trong hàng ngàn năm, con đường cổ đại nối Sông Mohawk và Chi Lưu Wood đóng vai trò là con đường kết nối sống còn đối với người lưu thông giữa Đại Tây Dương và Hồ Ontario. Khách lữ hành sử dụng tuyến đường mòn này qua lãnh thổ Oneida của người Da Đỏ để trao đổi hàng hóa và đưa tin tức, cũng như mang theo dịch bệnh đến với những người khác ở xa. Khi người Châu Âu đặt chân đến đây, họ gọi con đường này là Oneida Carrying Place và mở ra một thời kỳ quan trọng trong lịch sử châu Mỹ – một thời kỳ mà các quốc gia đánh nhau để giành quyền kiểm soát không chỉ Oneida Carrying Place, mà còn kiểm soát Thung Lũng Mohawk, quê hương của Lục Quốc Liên Minh (Six Nations Confederacy), và những nguồn tài nguyên phong phú của Bắc Mỹ. Trong cuộc chiến này Pháo Đài Stanwix đóng một vai trò sống còn.

Một Cuộc Thế Chiến

Xung đột bắt đầu vào hè năm 1754, khi quân Pháp và binh lính thuộc địa Virginia đụng độ nhau ở tây nam Pennsylvania và khơi mào cho cuộc chiến sau này được gọi là Chiến Tranh Pháp - Người Da Đỏ (French and Indian War). Đến năm 1756, cuộc chiến đã lan sang châu Âu, ở đó nó có tên gọi là Cuộc Chiến Bảy Năm (Seven Years War). Cùng năm đó, người Pháp và các đồng minh người Da Đỏ của họ xâm chiếm Thung Lũng Mohawk và bắt đầu phá hủy các Pháo Đài của người Anh dọc theo tuyến đường Oneida Carrying Place và German Flatts (Herkimer, N.Y.). Để đáp trả, Thiếu Tướng John Stanwix của quân Anh đã được lệnh xây dựng một pháo đài tại Oneida Carrying Place vào năm 1758. Pháo Đài Stanwix đã chấm dứt sự xâm chiếm của quân Pháp và đặt ra nền tảng cho các chiến dịch của người Anh.

Hiệp Ước năm 1768

Khi Chiến Tranh Pháp và người Da Đỏ kết thúc vào năm 1763, người Pháp nhường lại mọi quyền lợi của mình ở Bắc Mỹ phía đông Sông Mississippi cho Anh Quốc. Tuy nhiên, người Da Đỏ, đồng minh của Pháp trong chiến tranh, ngày càng bất mãn với các chính sách của người Anh và khởi động cuộc chiến giành độc lập chống lại người Anh. Cuộc Khởi Nghĩa của Pontiac dẫn đến Bản Tuyên Ngôn Hoàng Gia (Royal Proclamation) năm 1763, cấm người Anh định cư ở phía tây dãy Appalachian. Vào năm 1768, để giải quyết xung đột giữa người Da Đỏ và người định cư Anh, Chỉ Huy Các Vấn Đề Người Da Đỏ, Ngài William Johnson đã đàm phán ký kết một hiệp ước tại Pháo Đài Stanwix hiện nay bị bỏ hoang, theo đó Lục Quốc Liên Minh đồng ý nhượng lại các vùng đất phía đông và phía nam Sông Ohio. Hiệp ước này khiến cho các bộ tộc khác sinh sống trên những vùng đất này nổi giận, và gieo mầm cho những cuộc xung đột trong tương lai.

Các Sự Kiện Chính trong Lịch Sử Pháo Đài Stanwix:

1758 – Người Anh xây dựng Pháo Đài Stanwix, từ địa điểm này binh lính chiếm giữ thành công các pháo đài của quân Pháp ở Kingston, Ontario (1758), Oswego và Niagara (1759), và Sông St. Lawrence và Montreal (1760).

1768 – Hiệp Ước Đường Biên Giới được đàm phán tại Pháo Đài Stanwix với các bộ tộc Lục Quốc đã khai phá các vùng đất của người Da Đỏ ở phía đông và nam sông Allegheny và Ohio để định cư. Hiệp ước này làm cho những bộ tộc khác sinh sống trên những vùng đất này nổi giận.

1777 – Cuộc bao vây Pháo Đài Stanwix bắt đầu vào ngày 3 tháng 8. Gansevoort thề bảo vệ pháo đài “đến hơi thở cuối cùng.” St. Leger ngừng bao vây sau 21 ngày khi quân tiếp viện Mỹ đến.

Cuộc bao vây Pháo Đài Stanwix bắt đầu vào ngày 3 tháng 8. Gansevoort thề bảo vệ pháo đài “đến hơi thở cuối cùng.” St. Leger ngừng bao vây sau 21 ngày khi quân tiếp viện Mỹ đến.

1779 – Binh lính dưới sự chỉ huy của các Tướng John Sullivan và James Clinton phá hủy các thị trấn Onondaga ở trung tâm Lục Quốc để trả thù cho những đợt tấn công ở Thung Lũng Mohawk. Sự thù địch của người Da Đỏ đã tăng cao.

1784 – Hiệp ước ký kết tại Pháo Đài Stanwix đã chấm dứt chiến tranh với các bộ tộc Lục Quốc liên minh với quân Anh trong chiến tranh và buộc họ phải từ bỏ mọi quyền lợi ở phía tây New York và bắc Sông Ohio.

1788 – Tiểu bang New York tiến hành đàm phán đất đai với người Oneida và Onondaga tại Pháo Đài Stanwix, có được những dải đất rộng lớn của người Da Đỏ và thách thức cả chính quyền liên bang lẫn chủ quyền của người Da Đỏ trong quá trình đó.

1790 – Tiểu bang New York tiến hành đàm phán đất đai với người Oneida và Onondaga tại Pháo Đài Stanwix, có được những dải đất rộng lớn của người Da Đỏ và thách thức cả chính quyền liên bang lẫn chủ quyền của người Da Đỏ trong quá trình đó.

Chiến Tranh Cách Mạng Mỹ

Cuộc Cách Mạng Mỹ diễn ra trong khoảng thời gian 8 năm từ trận Lexington và Concord vào năm 1775 đến Hiệp Ước Paris năm 1783. Vào năm 1776, khi Quốc Hội Lục Địa tranh luận về vấn đề độc lập quốc gia, họ đã ra lệnh cho Đại Tướng Washington tái thiết Pháo Đài Stanwix để bảo vệ biên giới tây bắc của quốc gia đang lớn mạnh này và để đảm bảo điểm tựa cho hoạt động bành trướng về phía tây trong tương lai. Pháo đài được đổi tên là Pháo Đài Schuyler để vinh danh Thiếu Tướng Philip Schuyler, tư lệnh Bắc Khu của Lục Quân.

1777: Bước Ngoặt của Cuộc Chiến

Vào hè năm 1777, Trung Tá Barry St. Leger của quân Anh (mang hàm thiếu tướng tạm thời) dẫn một cánh quân vào Thung Lũng Mohawk trong kế hoạch của Thiếu Tướng John Burgoyne để kiểm soát tiểu bang New York. Cánh quân này gồm có khoảng 800 lính Anh, lính Đức, và Canada, những người trung thành với nước Anh, và 800 chiến binh Da Đỏ từ New York và khu vực Ngũ Đại Hồ. Thấy Pháo Đài Stanwix được bảo vệ mạnh bởi gần 800 lính Lục Địa do Đại Tá Peter Gansevoort chỉ huy, St. Leger tiến hành bao vây pháo đài vào ngày 3 tháng 8.

Vào ngày 6 tháng 8, Lục Lượng Dân Quân Hạt Tryon dưới sự chỉ huy của Thiếu Tướng Nicholas Herkimer, đang trên đường đến tiếp viện cho Pháo Đài Stanwix, bị những người trung thành với nước Anh và người Da Đỏ phục kích gần làng Oriska của Oneida. Trận Oriskany, buộc lực lượng dân quân phải rút lui, là cuộc chiến giữa các thành viên gia đình, bạn bè, và hàng xóm. Người dân Lục Quốc Liên Minh cũng đánh nhau, chấm dứt nền hòa bình đã gắn kết họ với nhau trong hàng thế kỷ. Trong trận này, Trung Tá Marinus Willett, phó tư lệnh của Gansevoort, đã dẫn một cánh quân phá vây xuất phát từ pháo đài và bắt giữ một số tù binh, phá hủy lán trại của họ, và mang về pháo đài 21 xe quân nhu. Cuộc bao vây kết thúc vào ngày 23 tháng 8, khi lính Lục Địa dưới sự chỉ huy của Thiếu Tướng Benedict Arnold mang quân tiếp viện đến pháo đài. Chiến thắng tại Pháo Đài Stanwix, cùng với việc Burgoyne thua trận và đầu hàng tại Saratoga, đã trực tiếp dẫn đến việc thành lập liên minh giữa Hoa Kỳ, Pháp, và Hòa Lan.

Chiến Dịch Saratoga, tháng 6 – tháng 10, 1777

Chiến Dịch Saratoga là ý tưởng của Thiếu Tướng John Burgoyne, ông cho rằng cuộc Cách Mạng Mỹ có thể được chấm dứt bằng cách chia cắt các thuộc địa dọc theo Sông Hudson. Kế hoạch của ông là tiến xuống phía nam từ Canada, vòng lên Hồ Champlain, chiếm Pháo Đài Ticonderoga, và sau đó hành quân dọc sông Hudson đến Albany. Ở đó ông sẽ hội quân với Ngài William Howe, tiến lên phía bắc từ Thành Phố New York, và Barry St. Leger, tiến về phía đông dọc Sông Mohawk. Tuy nhiên, Howe lại tham gia một chiến dịch chiếm Philadelphia và không bao giờ đến được Albany, và St. Leger bị sa lầy trong đợt bao vây Pháo Đài Stanwix trong 21 ngày vô ích và buộc phải quay về Canada.

Sau khi chiếm Ticonderoga một cách dễ dàng và nhanh chóng làm hoang mang tinh thần yêu nước, Burgoyne tiếp tục hành quân xuống phía nam, đánh bại quân Mỹ tại Hubbardton và buộc Pháo Đài Anne và Edward phải sơ tán. Sau đó may mắn của

ông bắt đầu biến mất. Một đội quân Hessian (lính đánh thuê Đức) mà ông cử đến để tấn công Bennington đã đại bại trước quân của Thiếu Tướng John Stark và Thiếu Tá Seth Warner. Tiếp tục tiến xuống phía nam, Burgoyne vượt sông Hudson và đóng quân gần Stillwater ngày nay, NY, nơi lính Mỹ dưới sự chỉ huy của Horatio Gates, là người thay Philip Schuyler làm tư lệnh quân Mỹ, đã chiếm Cứ Điểm Bemis. Burgoyne tìm cách phá vỡ phòng tuyến quân Mỹ tại Nông Trại Freeman's (19 tháng 9) và tại Cứ Điểm Bemis (7 tháng 10). Cả hai lần đều thất bại, và vị tư lệnh quân Anh, tự thấy mình có quân số ít hơn và bị bao vây cũng như không thể rút lui, đã đầu hàng vào ngày 17 tháng 10, 1777.

Hòa Bình Kiêu Hãnh

Chiến Tranh Cách Mạng Mỹ kết thúc vào năm 1783, nhưng Hoa Kỳ và người Da Đỏ vẫn đánh nhau. Để kết thúc cuộc chiến tại New York, Hoa Kỳ đã đàm phán ký Hiệp Ước Pháo Đài Stanwix năm 1784 với Lục Quốc Liên Minh. Hoa Kỳ đặt ra các điều khoản của hiệp ước, bắt giữ con tin Da Đỏ cho đến khi tất cả tù binh được trả lại, và ép buộc các đại biểu của Lục Quốc ký kết hiệp ước. Lục Quốc cũng buộc phải nhượng lại tất cả quyền lợi đối với Ohio và tây Pennsylvania, việc này tiếp tục quá trình bành trướng về phía tây. Ngoài ra, người Da Đỏ được công nhận là công dân của các quốc gia có chủ quyền trong biên giới Hoa Kỳ. Hiệp ước năm 1784 trực tiếp dẫn đến Chiến Tranh Của Người Da Đỏ ở Ohio vào những năm 1780 và '90.

Các Hiệp Ước và Hội Nghị năm 1788 và 1790

Sau cuộc Cách Mạng Mỹ, địa điểm Pháo Đài Stanwix tiếp tục được sử dụng cho các hoạt động đàm phán với người Da Đỏ. Có 4 cuộc đàm phán đất đai được tiến hành ở đây bởi tiểu bang New York với Oneida, Onondaga, và Cayuga mà không có sự phê duyệt của chính phủ liên bang. Những cuộc đàm phán đất đai này sau đó được công nhận trong Hiệp Ước Canandaigua năm 1794 của liên bang. Mỗi năm vào ngày 1 tháng 6 sau đó, người dân Oneida,

Onondaga, và Cayuga đến Pháo Đài Stanwix cùng với các đại diện của Tiểu Bang New York nhận tiền đất hàng năm. Kết quả là, vùng đất khai phá được nhờ các cuộc đàm phán giữa người Da Đỏ-tiểu bang New York cho phép đào các con kênh, cuối cùng dẫn đến việc khai thông Kênh Đào Erie vào năm 1827.

Hiệp Ước năm 1784 với Lục Quốc Liên Minh
HÌNH CHỤP CỦA CƠ QUAN LƯU TRỮ QUỐC GIA HOA KỲ

Hướng Dẫn về Cấu Trúc của Pháo Đài:

Pháo Đài Stanwix ngày nay có diện mạo rất giống trong thời kỳ Cách Mạng Mỹ. City of Rome và Sở Công Viên Quốc Gia (National Park Service) đã hợp tác tái thiết một bản phục chế chân thực của pháo đài gốc từ năm 1776, sử dụng nhiều sơ đồ và tài liệu gốc. Tuy nhiên, tòa nhà tổng hành dinh, nhà ở của lính gác, cổng phá vây, nhà vệ sinh, và thành lũy hình bán nguyệt chưa được xây dựng lại. Các con số trong hình minh họa trên bản đồ du lịch, chú thích cho các khối văn bản đánh số bên dưới, xác định các phần chính của pháo đài; tên xác định các yếu tố kỹ thuật được giải thích trong bảng thuật ngữ sau đây:

Bờ ngăn – Một khoảng hẹp giữa bờ công sự và hào, dùng để ngăn đất lăn xuống hào.

Công sự – Các góc nhô ra của pháo đài.

Hầm xây cuốn – Hầm được xây tựa vào thành trong của pháo đài để cất giữ quân nhu hoặc làm chỗ ở cho lính.

Hành Lang Có Mái Che – Một kiểu đường đi chạy quanh hào và được bảo vệ bằng bờ công sự nhỏ được tạo ra bởi bờ dốc thoải. Hành lang này được sử dụng để di chuyển pháo và binh lính quanh pháo đài.

Tường Màn – Một phần của chiến lũy kết nối với các công sự.

Hào – Một đường rãnh xung quanh một phần hoặc toàn bộ các bức tường của pháo đài để ngăn chặn sự tấn công của kẻ thù.

Lỗ châu mai – Lỗ trên bờ công sự để bắn đại bác. Góc rộng để bắn quét.

Cọc nhọn – Hàng rào gồm có các cọc gỗ nhọn hướng ra ngoài theo hướng nằm ngang từ lũy để kẻ thù không thể đột kích.

Dốc thoải – Bờ đất hơi dốc xung quanh pháo đài kéo dài từ hành lang có mái che ra phía ngoài.

Bờ công sự – Công sự nổi nằm bên trên lũy được thiết kế để bảo vệ binh lính trong pháo đài và chống hỏa lực của kẻ thù.

Tháp Canh – Một công trình nhỏ được xây dựng bên trên bờ công sự của mỗi công sự để bảo vệ lính gác khi trời xấu.

Khám Phá Pháo Đài:

1 – Trung Tâm Willett. Khởi hành từ đây để được giới thiệu về Pháo Đài Stanwix và cuộc Cách Mạng Mỹ ở Thung Lũng Mohawk. Khám phá các chương trình tương tác, mua các món quà và đồ lưu niệm đặc sắc.

2 – Cầu kéo. Người ta không biết Pháo Đài Stanwix có loại cầu kéo nào. Loại này thường được sử dụng vào lúc đó. Vận hành nhờ một hệ thống đối trọng, các quả tạ 550 kilogram ở mỗi bên, khởi động bằng sức người, để hạ đường rãnh xuống nâng cầu lên. Để hạ cầu, người ta cho rằng những chiếc cốc nặng đã được sử dụng để đẩy cầu xuống cho đến khi trọng lượng của cầu nâng các quả tạ lên trên đỉnh rãnh.

3 – Hàm Xây Cuốn Phía Đông Nam. Công trình này đã được sử dụng làm trại lính. Tên người kế bên cánh cửa (Jansen) là tên của chỉ huy đại đội. Những chiếc giường lót rơm dài, gọi là “cribs,” dành cho từ 10 đến 12 người nằm ngủ sát nhau.

4 – Công Sự Phía Đông Nam. Lò bánh của pháo đài nằm bên dưới công sự này. Bánh mì là khẩu phần chính của binh lính, và mỗi người lính nhận được 1 cân Anh bánh mì hoặc bột mì mỗi ngày. Một cửa đi lớn trong thành công sự là lối đi dẫn đến phòng Necessary (nhà vệ sinh), công trình này chưa được xây lại.

5 – Nhà kho. Công trình này ban đầu được dùng làm khu vực dự trữ quân nhu và có thể cũng có phòng của Chỉ Huy Trưởng. Ngày nay các phòng vệ sinh công cộng nằm ở đây.

6 – Doanh Trại Phía Đông. Quần thể này gồm có các khu ít đồ đạc dành cho sĩ quan, khu dành cho dân công, khu dành cho binh lính thuộc các đại đội dưới sự chỉ huy của DeWitt và Bleeker, và khu dành cho các hạ sĩ quan.

7 – Cổng Phá Vây. Cổng phá vây, thường gặp ở các pháo đài như Stanwix, được sử dụng để di chuyển các toán quân nhỏ ra khỏi pháo đài khi có yểm trợ, ngoài những thứ khác, để lấy nước từ dòng suối ngay bên ngoài pháo đài. Thiếu Tá Willett đã sử dụng cổng này để lên qua phòng tuyến quân Anh đi tìm viện binh trong khi bị vây. Các hàm xây cuốn ở hai bên của cổng phá vây đóng vai trò làm trại lính.

8 – Công Sự Phía Đông Bắc. Tại thời điểm bị bao vây, công sự này chưa được hoàn thành. Do điểm yếu này mà quân Anh đã tập trung các cuộc hành binh bao vây ban đầu vào điểm này. Đại bác của quân Anh được đặt cách 600 thước Anh về phía bắc, vị trí đó nằm ở chỗ tòa nhà bằng gạch đỏ cao cao hiện nay. Doanh trại chính của quân St. Leger nằm ngay trên điểm đó.

9 – Khu Sĩ Quan. Thiếu không gian và giường ngủ dẫn đến tình huống được thể hiện ở đây: những chỗ ngủ đơn giản dành cho binh lính, và thiếu thốn bàn ghế mà các sĩ quan đã quen dùng. Có thể có từ 4 đến 8 sĩ quan đã phải dùng chung diện tích này trong đợt bao vây.

10 – Khu Sĩ Quan Pháo Binh. Trong cuộc bao vây những khu này dành cho Trung Úy Joseph Savage, là người chỉ huy khẩu đội 30 người chủ yếu gồm những người đến từ Massachusetts và Connecticut.

11 – Khu Sĩ Quan Chỉ Huy. Đại Tá Peter Gansevoort hẳn đã ở phòng này khi chỉ huy các khu sĩ quan, những khu này có thể là những phòng có nhiều đồ đạc nhất. Gansevoort cũng có nhiều thức ăn hơn, ông viết rằng đã ăn “thịt bê, bò cừu, và cá các loại.”

12 – Phòng Nhân Viên/Phòng Ăn. Vào ban ngày, những khu này vừa dùng làm văn phòng cho Đại Tá Gansevoort vừa làm phòng làm việc cho các sĩ quan. Vào ban đêm nó có thể được sử dụng làm phòng ăn của các sĩ quan và làm nơi tụ họp của họ.

13 – Khu Sĩ Quan. Thông thường có hai đến ba sĩ quan ở chung một phòng có kích thước như thế này. Về trống trải của nó thể hiện các khu sinh hoạt trong pháo đài có thể có vẻ giống như thế nào khi đơn vị đồn trú đang thay đổi từ trung đoàn này sang trung đoàn khác.

14 – Phòng Sưởi. Ban đầu là khu sĩ quan, căn phòng này hiện nay còn lại nền của lò sưởi nguyên thủy đã được phát hiện trong quá trình khai quật khảo cổ vào những năm 1970.

15 – Công Sự Phía Tây Bắc. Kho đạn nằm bên dưới công sự này khiến cho nó trở thành mục tiêu trong các cuộc hành quân bao vây khi quân Anh tìm cách phá hủy nguồn đạn dược của pháo đài.

16 – Hàm Xây Cuốn Phía Tây. Ban đầu hàm này cũng được dùng làm trại lính, có giường ngủ như trong Hàm Xây Cuốn Phía Đông Nam.

17 – Doanh Trại Phía Tây. Ban đầu nơi này cũng được dùng làm khu sinh hoạt cho binh lính thuộc đại đội của Đại Úy Gregg. Ngày nay công trình này được dùng làm trạm kiểm lâm và cung cấp một thước phim ngắn về cuộc sống của người Mỹ trong cuộc Cách Mạng.

18 – Công Sự Phía Tây Nam. Bên dưới công sự này, hiện nay trên đó có cột cờ, là một bệnh viện tạm thời để điều trị cho binh lính. Có nhiều dụng cụ y tế đang được trưng bày.

19 – Hàm Xây Cuốn Phía Tây Nam. Khu vực này dùng làm khu sinh hoạt cho dân công của pháo đài. Hiện nay nó được dùng làm văn phòng công viên và không mở cửa cho công chúng.

National Park Service
U.S. Department of the Interior

Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440

EXPERIENCE YOUR AMERICA™

Mọi Con Đường Đều Dẫn Đến Rome

Pháo Đài Stanwix nằm ở trung tâm Rome, N.Y., ở góc Đường James và Đại Lộ Erie. Trung Tâm Willett và pháo đài mở cửa từ 9:00 đến 17:00 hàng ngày, trừ Lễ Tạ Ơn (Hoa Kỳ), 25 tháng 12, và 1 tháng 1. Địa chỉ GPS dẫn đến trung tâm phục vụ khách tham quan là: 100 North James Street, Rome, NY 13440. Tất cả các tuyến đường chính của tiểu bang đi qua Rome (26, 46, 49, 69, 365, và 90) đều dẫn bạn đến Tượng Đài. Để đến Rome từ New York Thruway (90), hãy theo lối ra 32 ở Westmoreland, N.Y., và theo biển chỉ dẫn đến trung tâm Rome. Khu vực đậu xe của thành phố có thể nhìn thấy được từ Tượng Đài. Có một trạm xe buýt trên Đường Liberty nằm cách địa điểm hai khối nhà. Trên Đường Martin có một trạm xe lửa Amtrak, cách địa điểm khoảng 1 dặm. Sân bay thương mại gần nhất nằm ở Syracuse, N.Y.

Đề Biết Thêm Thông Tin:

Địa Chỉ Gửi Thư:
National Park Service
Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440
USA

Số Điện Thoại:
1-315-338-7730

Trang Web:
www.nps.gov/fost
www.nps.gov/revwar
www.nps.gov

